

- die afwijken van wat wij in januari 1980 verwachtten - in dit tijdschrift bijeen te hebben.

Hanna Stouten

Noten

- 1 W.A. Ockerse, Het gegraven der dooden (...), Utrecht 1792, 55.
- 2 A.C.N. Koenhein, 'Te Water, Ockerse en het begraven in de kerken en binnen de steden', In het Land van Brederode 1980, nr 1, 14-20, vooral 18-19.
- 3 Gemeentearchief Amsterdam, begraafregister Weeskamer N.K. 13; graf nr 19c. De begrafenis vond plaats 23-8-1800 (DTB).
- 4 Gemeentearchief Den Haag, archief kerkvoogdij N.H. Kerk, inv. nr 396, 911 en 1083; en brief Gemeentearchief Den Haag 26-1-1981; drs C. Stal van dit archief zeg ik hartelijk dank voor zijn initiatieven.

Te gast: Nieuw Leven

In de loop van de twintiger jaren waren de muzikale activiteiten in de gemeente Vianen wat ingedommeld. Enkele Viaanse werknemers van de kalkzandsteenfabriek "De Lek" in Vreeswijk vonden dat een onaanvaardbare situatie en namen het initiatief tot het oprichten van een eigen muziekvereniging. Op 21 februari 1931 vond de oprichtingsvergadering plaats. Een achttiental liefhebbers vormden de eerste formatie van de vereniging die de naam meekreeg "Nieuw Leven". Als eerste bestuur werd gekozen voor de heren C. van den Broek (voorzitter), G. van der Heide (secretaris), A. Verschoor (penningmeester) en P. Burggraaf (algemeen adjunct).

Het eerste probleem waar het kersverse bestuur zich voor geplaatst zag was van financiële aard. Ten behoeve van de aanschaf van de benodigde instrumenten was een groot bedrag nodig. Het bijeenbrengen van een dergelijk bedrag was in de crisisjaren zeker geen gemakkelijke opgave. De heer M.E. Houtman was echter de

redder in nood; hij was bereid het nodige geld te lenen. Van een plaatselijke vereniging werden van dit geld de zo begeerde instrumenten overgenomen.

De gemeente was na overleg bereid de bovenzaal van het gemeentehuis als repetitieruimte beschikbaar te stellen. Als dirigent werd de heer P. van der Hurk uit Utrecht aangesteld. Vol goede moed werden de eerste schreden op het muzikale pad gezet.

De eerste jaren waren echter niet direct succesvol. Een aantal dirigenten en besturen losten elkaar af en financieel was het, gezien de grote werkloosheid, erg moeilijk. Aan het eind van de dertiger jaren ging het echter wat beter. Er werd middels deelname aan concours getracht het muzikale niveau op te voeren.

De oorlog stond plotseling een verdere ontplooiing in de weg. Eind 1940 stelde de bezetter de eis dat men zich bij de cultuurkamer diende aan te sluiten. Hiervoor voelde men uiteraard niets en men besloot de instrumenten weg te bergen tot beter tijden.

Onmiddellijk na de bevrijding nam de heer N. Veen het initiatief de vereniging weer tot leven te brengen. Er werd een nieuw bestuur gekozen. Voorzitter werd de heer M. Middelkoop, secretaris de heer N. Veen en penningmeester de heer G. van der Heide. Als nieuwe dirigent werd de heer H. van Rossum uit Vreeswijk aangetrokken. De periode die nu aanbrak bood aanzienlijk meer mogelijkheden. Zoveel mogelijkheden zelfs dat bij de viering van het twintig-jarig bestaan in 1951 over echte uniformen beschikt kon worden! Bij talloze activiteiten binnen de gemeente Vianen werd door "Nieuw Leven" acte de présence gegeven. Iedere oud-Vianeer zal zich nog het bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard aan Vianen herinneren. "Nieuw Leven" zette uiteraard ook hierbij zijn beste beentje voor.

Door omstandigheden kwam ook aan de dirigentenperiode van de heer Van Rossum een einde. Na een aantal interim-dirigenten nam het toenmalige bestuur het gedurfde besluit de heer Dirk van Mourik de muzikale leiding toe te vertrouwen. Gedurfd omdat deze zijn sporten als muzikant meer dan verdiend had, maar geen opleiding voor diri-

Een oude foto van Nieuw Leven

gent had gevolgd. Hij durfde echter na rijp beraad deze uitdaging wel aan en besloot met onmiddellijke ingang deze opleiding te gaan volgen. Deze benoeming is zonder twijfel van beslissend belang geweest voor de ontwikkeling van de vereniging. De heer Van Mourik pakte vanaf de eerste dag de muzikale zaak energiek aan, daarbij gesteund door een ijverig bestuur. Gestaaq werden nu de muzikale prestaties groter en nadat in 1968 de naam van de vereniging werd omgevormd tot "Koninklijk Erkend Stedelijk Fanfare Orkest Nieuw Leven", afgekort K.E.S.F.O. "Nieuw Leven", werd een niveau bereikt waarbij men zich tot de top van de Nederlandse fanfarewereld mocht rekenen.

Veel mensen zien de Harmonie en Fanfare nog steeds als een stuk folklore. "Nieuw Leven" pretendeert meer te zijn. De poging om op verantwoorde wijze zinvol muziek te maken mag geslaagd worden genoemd en men heeft bewezen een belangrijk stuk cultuur binnen de gemeente gestalte te kunnen geven. Voor het K.E.S.F.O. "Nieuw Leven" dus

alle redenen om dit jaar het vijftigjarig jubileum groots te herdenken en met veel vertrouwen de toekomst tegemoet te zien, daarbij een ieder uitnodigend persoonlijk kennis te nemen van de muzikale activiteiten.

Kroniek

Wanneer men hoort praten over 19de eeuwse architectuur, dan denken we al gauw aan zogenaamde neo-stijlen: bouwsels die opgetrokken werden in een stijl die enigszins gecopiëerd werd naar oudere voorbeelden. De R.K. Kerk te Vianen is zo'n voorbeeld, in dat geval van neo-gotische stijl. Maar de 19de eeuw had ook zijn eigen stijl in de architectuur. En die wordt momenteel ijverig bestudeerd vóór de mooiste voorbeelden door sloop of vermindering verloren gaan. E.F. van der Grinten behandelde dit onderwerp in zijn afscheidscollege als hoogleeraar aan de universiteit te Nijmegen. Een vereenvoudigde versie van zijn college verscheen in het tijdschrift Spiegel Historiaal (februari 1981,